

РЕШЕНИЕ

№ 1285

гр. Варна, 03.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, IV СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Златина Ив. Кавърджикова

Членове: Константин Д. Иванов
Мая Недкова

при участието на секретаря Галина Сл. Стефанова
като разгледа докладваното от Златина Ив. Кавърджикова Въззивно гражданско дело № 20233100501768 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 258 и сл. от ГПК.

Образувано е по въззивна жалба вх. № 52315/12.07.2023 г. от А. К. Т., ЕГН *****, действаща чрез майка си и законен представител В. Б. Х., ЕГН ***** от гр. Варна, ул. „Тихомир“, бл. 29, вх. Б, ет. 1, ап. 16, представлявана от адв. В. М., против Решение № 2298/23.06.2023 г. по гр. д. № 39/2023 г. по описа на ВРС в частта, в която е отхвърлен иска ѝ за изменение на дължимата от бащата К. Т. Т., ЕГН *****, в нейна полза месечна издръжка, определена с Решение № 1847/09.11.2015 г. по в. гр. д. № 2591/2015 г. по описа на ВОС, за разликата над сумата от 260.00 лв. до пълния претендиран размер от 400.00 лв., на осн. чл. 150 от СК. Счита, че решението на ВРС в обжалваната част е неправилно, необосновано, постановено в противоречие с доказателствата по делото и приложението на материалния закон. Моли решението в обжалваната му част да бъде отменено и постановено друго, с което исковата претенция за издръжка бъде уважена до претендирания размер от 400.00 лв. месечно.

В срока по чл. 263, ал. 1 от ГПК не е постъпил писмен отговор от К. Т. Т., ЕГН ***** от гр. Варна, м. „Пчелина“, № 852.

Контролиращата страна Дирекция „Социално подпомагане“ - Варна, редовно уведомена, не е депозирала становище по жалбата.

В о.с.з. на 16.10.2023 г. въззивната страна А. К. Т., ЕГН *****, действаща чрез майка си и законен представител В. Б. Х., чрез адв. В. М., поддържа изцяло въззивната жалба и моли за отмяна на решението в обжалваната част.

Въззиваемата страна К. Т. Т., редовно призован, не се явява, не се представлява.

Контролиращата страна Дирекция „Социално подпомагане“ - Варна, редовно призована, не изпращат представител, не изразяват становище по постъпилата жалба.

Съдът намира за установено следното от фактическа страна:

Производството е образувано по искова молба на А. К. Т., ЕГН *****, действаща чрез майка си и законен представител В. Б. Х., в която се посочва, че с Решение № 1847/09.11.2015 г. по в. гр. д. № 2591/2015 г. по описа на ВОС, съдът е определил месечна издръжка, дължима от бащата К. Т. в полза на детето А., в размер на 150.00 лв. Към момента детето е на 13 години. За периода от 2015 г. досега, индексът на потребителските цени е нараснал до 137,1 %, т.е. инфлацията в страната е 37,1%. Минималната работна заплата вече е 780.00 лв. Изминали са повече от 7 години от присъждане на издръжката досега, поради което са се изменили обстоятелствата, при които е била първоначално определена. Изменили са се и нуждите на детето, значително е поскъпнал животът в страната – храна, медицински и стоматологични услуги, електроенергия, горива, дрехи и др. Посочва се, че А. е в ученическа възраст и се нуждае от средства за закупуване на учебници, учебни пособия и униформи. В особената възраст на пубертета е, която се характеризира с бързо израстване на тялото и необходимост от нови дрехи, за което са необходими повече средства, както и за храна, а и забавления. Детето посещава частни уроци по български език и математика. През тази година детето ще започне да учи в гимназия. В молбата се посочва, че майката полага ежедневните грижи по отглеждане и възпитание на детето. Работи като деловодител в кантората на ЧСИ Ивета-Луис Контрерас Ернандес и получава брутен месечен доход в размер на 718.52 лв., поради което не разполага с големи финансови възможности. Представя доказателства – платежни документи (касови бонове) за установяване на разходвани средства за детето за закупуване на храна, дрехи, заплащане на частни уроци и за посещение на културно-развлекателни мероприятия. В молбата се посочва, че ответникът е едноличен собственик и управител на „Ъгълъ“ ЕООД, ЕИК 206282195. Твърди се, че бащата извършва покупко-продажби на недвижими имоти, поради което реализира доходи над средния за страната размер.

В срока по реда на чл. 131 ГПК не е постъпил отговор на исквата молба от К. Т. Т..

В проведеното в първоинстанционното производство о.с.з. ищецът А. К. Т., ЕГН *****, действаща чрез майка си и законен представител В. Б. Х., моли за уважаване на иска.

Ответникът К. Т. Т., редовно призован, не се явява, не се представлява и не изразява становище.

Контролиращата страна Дирекция „Социално подпомагане“ - Варна, редовно призована, не изпращат представител, не изразяват становище.

В съдебно заседание е разпитана св. А.С. – приятелка на В. Х., която посочва, че познава детето. Твърди, че майката се грижи добре за А. и полага грижи за нея. Тъй като детето е в седми клас, ще има матури и ще кандидатства в гимназия, поради което посещава частни уроци, които се заплащат. Излага, че се е случвало ответникът да не заплаща издръжка, поради което са пускани жалби в прокуратурата. Посочва, че В. й е споделяла, че има затруднения да полага финансови грижи по обезпечаване на всички нужди на детето. Твърди, че е била свидетел на разговор между майката и бащата за дължимата издръжка, който не е довел до резултат.

Предявеният от детето А., чрез майка му и законен представител В. Х. иск за изменение на издръжката, дължима от бащата К. Т., намира правното си основание в разпоредбата на чл. 150 от СК.

От удостоверение за раждане на А. К. Т., р. 15.12.2009 г. се установява, че нейни родители са В. Б. Х. и К. Т. Т..

С Решение № 1847/09.11.2015 г., постановено по в. гр. д. № 2591 по описа на ВОС за 2015 г., съдът е постановил дължима издръжка в полза на детето А. Т. в размер на 150.00 лв. месечно, платими от бащата К. Т..

От служебна бележка, издадена от ОУ „Антон Страшимиров“ – гр. Варна, се установява, че към 23.11.2022 г. А. Т. е редовен ученик в 7б клас през учебната 2022/2023 г.

Установява се от удостоверение, издадено от работодателя на ищцата – ЧСИ Ивета-Луис Контерас Ернандес, че получаваният от ищцата брутен доход към м. 11.2022 г. е в размер на 718.52 лв.

От служебна бележка за доходи от трудови правоотношения се установява, че облагаемият доход на В. Х. за 2022 г. е в размер на 7572.06 лв.

Представена е справка от ТР за актуално състояние на дружеството „Ъгълъ“ ЕООД с ЕИК 206282195 към 03.01.2023 г., от която се установява, че едноличен собственик на капитала и управител на дружеството е К. Т. Т..

Видно от приложената по делото справка от Агенция по вписванията, лицето К. Т. Т. е собственик на поземлен имот в гр. Варна, кв. Винаца, м-ст „Манастирски рид“, с площ от 289 кв.м.; поземлен имот в гр. Варна, ж.к. „Възраждане“, ул. „Петър Маринов“ № 1, с площ от 462 кв.м; апартамент № 1 в гр. Варна, м-ст Пчелина № 852, сграда № 1, ет. 1, с площ 82.74 кв.м. и изба № 1 с площ 3.29 кв.м.; апартамент № 5 в груб строеж в гр. Варна, м-ст Пчелина, ет. 2, с площ 48.83 кв.м. и изба № 5 с площ 2.69 кв.м.

От същата справка се установява, че К. Т. е прехвърлил на трети лица следните недвижими имоти – 23.10 кв.м. идеални части от поземлен имот целия с площ 1054 кв.м. в гр. Варна, м-ст Пчелина и апартамент № 13 в сграда № 1 в гр. Варна, м-ст Пчелина, ет. 3, с площ 50.50 кв.м.; апартамент № 8 в гр. Варна, ул. „Петър Маринов“ № 1, ет. 3, с площ 46.16

кв.м.; ателие за творческа дейност № 2 в сграда № 1 в гр. Варна, м-ст Пчелина № 852, ет. -1, с площ 38.33 кв.м.

Приложени по делото са Справка за актуално състояние на трудовите договори за лицето К. Т. Т. към 31.03.2023 г., от която се установява, че ответникът е безработен с последен работодател „Бромат“ ЕООД, ЕИК 203253733 (прекратено трудово правоотношение на 20.02.2019 г.), както и Справка за данни осигуряване от декларации по Наредба Н-13 към КСО за периода 01.01.2023 г. до 31.03.2023 г. и Справка – Данни за осигуряването по ЕГН за период от 01.01.2018 г. до 31.01.2023 г., видно от които до 31.03.2023 г. е бил самоосигуряващо се лице с упражнявана дейност като „Собственик на ЕООД“ към осигурител „Ъгълъ“ ЕООД, ЕИК 206282195.

Видно от писмо с изх. № 18123/10.04.2023 г. на НАП, К. Т. има подадена декларация по чл. 50 от ЗДДФЛ за 2021 г. с вх. № 0300И1163804/07.10.2022 г., с която лицето декларира доходи от стопанска дейност като едноличен търговец и доходи от друга стопанска дейност по чл. 29а от ЗДДФЛ в размер на 11120 лв. и облагаем доход в размер на 120 лв.

Видно от писмо с рег. № 819000-20479 от 13.03.2023 г. на МВР-Варна, сектор „Пътна полиция“, ответникът Т. е собственик на л.а. „Порше Кайен“ с рег. № В8048ТМ, считано от 10.11.2020 г. (първоначална регистрация) и към момента на справката. Считано от 22.11.2022 г. и към момента на справката, посоченото ППС е с прекратена регистрация по чл. 143, ал. 11 от ЗДвП.

Становището на Дирекция „Социално подпомагане“ – гр. Варна е, че предявеният иск е основателен и следва да бъде уважен.

По така установеното от фактическа страна, съдът стигна до следните правни изводи:

По отношение на направеното във въззивната жалба оплакване за оставяне без уважение искането на ищеца за постановяване на неприсъствено решение, настоящият състав на ВОС намира същото за неоснователно. Съдът е сезиран с иск с правно основание чл. 150 от СК, който касае изменение размера на дължимата издръжка. В това производство е засилено служебното начало при зачитане интересите на детето, поради което следва да бъдат събрани всички относими доказателства, свързани с изменение на нуждите на издръжания, респ. съществена промяна във възможностите на задълженото лице, както и за възможностите на всеки от родителите да дава издръжка на своите ненавършили пълнолетие деца.

Поради изложеното, настоящият състав на ВОС намира, че макар да са налице всички предпоставки за постановяване на неприсъствено решение, съдът не е обвързан от искането на страните, а следва да направи самостоятелна преценка с оглед всички обстоятелства по делото, дали по този начин ще бъдат защитени в максимална степен интересите на ненавършилото пълнолетие дете, каквато преценка е направил ВРС, постановявайки отказа

си.

По същество на депозираната въззивна жалба, съдът намира следното:

Нормата на чл. 150 от СК, в която намира правното си основание предявеният иск предвижда, че при изменение на обстоятелствата присъдената издръжка или добавката към нея може да бъде изменена или прекратена. При иск за изменение на вече определена от съда издръжка, следва да е налице трайно съществено изменение на нуждите на издържания или трайна съществена промяна във възможностите на задълженото лице.

В настоящия случай, от предходното определяне на размера на издръжката в полза на детето А., до приключване на устните състезания на въззивна инстанция са изминали повече от седем години и един месец, през който период неминуемо са настъпили изменения в нуждите на детето. Към момента детето е на 13 години и 10 месеца, отглежда се от майка си и посещава учебно заведение. Не се твърди и не се установява да има здравословни проблеми или някакви извънредни нужди, които следва да бъдат задоволявани. Предстои й кандидатстване в гимназия, поради което посещава частни уроци по български език и математика, за което са необходими допълнително средства. В тази връзка съдът приема, че са настъпили изменения в нуждите на момичето, които са обусловени от по-голямата ѝ възраст, както и от променената икономическа конюнктура в страната. Детето има нужда от средства за образование, с оглед неговото правилно и пълноценно развитие. Настъпили са изменения в потребностите на детето и от храна, облекло и други текущи разходи – медицински грижи, посещение на различни културни и развлекателни мероприятия, налагани от ежедневието на дете на тази възраст.

Майката на детето и упражняващ родителските права родител, получава брутен доход в размер на минималната работна заплата в страната, видно от приложеното по делото удостоверение, издадено от работодателя на ищцата – ЧСИ Ивета-Луис Контрерас Ернандес.

При определяне на дължимата от ответника издръжка, съдът отчита, че събраните по делото доказателства сочат, че реализира месечни доходи в размер около средната за страната работна заплата. Той е в трудоспособна възраст, няма данни за алиментни задължения към други низходящи, или за влошено здравословно състояние, което би ограничило възможността да си осигурява месечни доходи и да дава издръжка. Към настоящия момент вече не е едноличен собственик на капитала и управител на дружеството „Ъгълъ“ ЕООД, ЕИК 206282195, но доколкото промяната в това обстоятелство е настъпила след предявяване на иска, същото не може да обоснове извод за влошено материално състояние. Въпреки че към днешна дата К. Т. е безработен, същият притежава недвижими имоти, видно от приложената по делото справка от Агенция по вписванията, както и лек автомобил „Порше Кайен“, който макар към момента на справката да е с прекратена регистрация по чл. 143, ал. 11 от ЗДвП, приложената принудителна административна мярка не преустановява собствеността върху автомобила.

Предвид възрастта на детето и нуждите му, обусловени от нея, икономическите условия и възможностите на двамата родители да дават издръжка, както и безусловното задължение на родителите да издържат ненавършилите си пълнолетие деца, задоволявайки потребностите им и минималния към момента размер на издръжката от 195.00 лв., определен по реда на чл. 142, ал. 2 от ГПК, настоящият състав на ВОС намира, че за правилното отглеждане на детето са необходими 650.00 лв. месечно, от които бащата следва да поеме заплащането на сумата от 400.00 лв., а остатъкът от 250.00 лв. следва да бъде възложен в тежест на майката. Приоритетното участие на бащата се определя от това, че в непосредствена тежест на майката са ежедневните грижи по отглеждане и възпитание на детето А..

Увеличеният размер на издръжката следва да се дължи, считано от датата на предявяване на иска – 03.01.2023 г., с падеж първо число на месеца, за който се дължи, ведно със законната лихва за всяка закъсняла вноска, до настъпване на законово основание за нейното изменение или прекратяване.

Първоинстанционното решение, с което е отхвърлен иска за сумата от още **140.00лв.**, явяваща се разликата **над присъдените 260.00 лв. до претендирания размер от 400.00 лв.** следва да бъде отменено и искът за изменение на издръжката, чрез увеличение-уважен.

В останалата си част, за изменение на определения до завеждане на иска размер на издръжката **от 150.00лв. на 260.00лв.** първоинстанционното решение е влязло в сила, като необжалвано.

По разноските

На основание чл. 78, ал. 6 от ГПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати допълнително по сметка на ВОС държавна такса в размер на **още 201.60лв.**

Няма искане за присъждане на разноски, поради което съдът не дължи произнасяне в този смисъл.

Воден от горното, съдът:

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 2298/23.06.2023 г. по гр. д. № 39/2023 г. по описа на ВРС, 10-ти състав, **в частта**, в която е отхвърлен иска на А. К. Т., ЕГН *****, чрез нейната майка и законен представител В. Б. Х., двете от гр. Варна, жк „Трошево“, ул. „Тихомир“, № 29, вх. Б, ет. 1, ап. 16 против К. Т. Т., ЕГН ***** от гр. Варна, м. „Пчелина“, № 852 за увеличение на определената месечна издръжка с решение № 3100/10.07.2015г. по гр.д. № 597/2015г. на ВРС, частично отменено с решение № 1847/09.11.2015г. по в.гр.д. № 2591/2015г. на ВОС за разликата **над присъдените 260.00 лв. до претендираните 400.00 лв.,** считано от датата на завеждане на иска - 03.01.2023 г., с падеж първо число на месеца, за който се дължи, ведно със законната лихва върху всяка закъсняла вноска, до настъпване на основание за прекратяване или изменение на издръжката, на осн. чл. 150 от СК, и вместо

това **ПОСТАНОВЯВА:**

ИЗМЕНЯ размера на определената с решение № 3100/10.07.2015г. по гр.д. № 597/2015г. на ВРС, частично отменено с решение № 1847/09.11.2015г. по в.гр.д. № 2591/2015г. на ВОС и дължима от К. Т. Т., ЕГН ***** от гр. Варна, м. „Пчелина“, № 852, в полза на детето А. К. Т., ЕГН *****, чрез нейната майка В. Б. Х., ЕГН *****, двете от гр. Варна, жк „Трошево“, ул. „Тихомир“, № 29, вх. Б, ет. 1, ап. 16 месечна издръжка като го **УВЕЛИЧАВА с още 140.00лв. или с разликата от присъдените 260.00 лв. до претендираните 400.00 лв.,** считано от датата на завеждане на иска - 03.01.2023 г., с падеж първо число на месеца, за който се дължи, ведно със законната лихва върху всяка закъсняла вноска, до настъпване на основание за прекратяване или изменение на издръжката, на осн. чл. 150 от СК.

В останалата си част решение № 2298/23.06.2023г. по гр.д. № 39/2023г. на 10-ти състав на ВРС относно изменената месечна издръжка, чрез увеличението ѝ **от 150.00лв. на 260.00лв.** е влязло в сила, като необжалвано.

ОСЪЖДА К. Т. Т., ЕГН *****, от гр. Варна, м. „Пчелина“, № 852 да заплати в по сметка на ВОС допълнително сумата от още **201.60лв.,** представляваща дължима държавна такса по иска, на осн. чл. 78, ал. 6 от СК.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на касационно обжалване, на осн. чл. 280, ал. 3, т. 2, предл. 1 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____